

Nyílt levél az Országos Bírói Tanácshoz és a Magyar Bírói Egyesület Elnökségéhez

Le vagyok sújtva...

2024. őszén a leköszönő OBТ tevékenysége és tagjai iránt érzett tisztelettől vezérelve, abban a feltevésben és meggyőződésben, hogy hozzám hasonló elveket valló és szándékú bírókból álló OBТ 2024. januártól folytatni fogja az előző hat évben végzett tevékenységet a bíróságok igazgatásának központi felügyelete és az igazgatásban való részvétel során, fogadtam el az OBТ tagjelöltségre vonatkozó megkeresést. Ebben a döntésemben a korábbi OBТ több tagja támogatott.

2024. január 8. napján az OBТ tagválasztó küldöttgyűlésen az eredmény kihirdetését követő percekben előzetes várakozásaim szerte foszlottak, amikor egy törvényszéki elnök és egy kúriai bíró azzal gratulált OBТ taggá választásomhoz, hogy milyen jó összetételű OBТ-t sikerült összehozni, ezzel véget ért a bíróságon a „Vasvári korszak”.

Néhány nappal a tagválasztó küldöttértekezlet után pedig eljutott hozzám az a sajtóban is megjelent lista, amin a nevem mellett további tizenegy megválasztott OBТ tag neve szerepelt. Mindenki számára ismert az a tény, hogy az OBТ tizennégy választott bíró tagját egy fordulóban választotta meg a küldöttértekezlet, ami kétségtelenül azt igazolta, hogy a választást komoly és eredményes szervező munka előzte meg, amiben a MABIE elnökségének tagjai központi szerepet játszottak.

Az alakuló ülést követően az OBТ testületi működését, a megválasztott elnök képviseleti jogosultságának tartalmát illetően többszöri hosszúságú tanácskozás után sem sikerült a tagságnak konszenzusra jutnia annak ellenére, hogy az előző OBТ elnöke informálisan tájékoztatta a tanács tagjait és vezetőit az SZMSZ-ben nem szabályozott és ülések napirendjére nem kerülő kérdésekben a testületi álláspont kialakításának lehetséges módszereiről, ugyanis az előző OBТ-ben az elnökök mindig a tanács többségi véleményét képviselték. Ezzel szemben az OBТ megválasztott elnöke és a tagok többsége arra hivatkozva, hogy a Bszi. két rendelkezésében hangsúlyosan az szerepel, hogy az OBТ-t az elnök vezeti és képviseli, a képviselet tartalmát és határozati formát nem igénylő kérdésekben a testületi állásfoglalást jogszabály pedig nem szabályozza, arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elnöknek ezekben az ügyekben ki sem kell kérnie a testület véleményét. Az elnöki képviselet gyakorlásának mikéntjéről illetően egyértelmű elnöki kinyilatkoztatás történt az OBТ 2024. február 14-i ülésén a Türk Államok Szervezete igazságügyi tanácsainak isztambuli ülésére szóló meghívás kapcsán.

A tanács működésének első kettő hónapjában ezen felül világossá vált számomra, hogy a korábbi OBТ hitvallásához képest gyökeres a változás, mindent felülír a bírói illetményemelés elérése érdekében az OBH-val és az Igazságügyi Minisztériummal konstruktívnak nevezett együttműködés.

Ebben a helyzetben nem láttam értelmét OBТ tagságomnak, ezért 2024. április 10. napján az OBТ tagságról lemondtam.

Lemondásom óta az OBТ tevékenysége a legsötétebb elképzeléseimet felülmúlta, ami az OBТ elnökének 2024. májusi isztambuli konferencián részvételétől kezdve – az ülésekről készült jegyzőkönyvek tartalma szerint – napirendre nem vett ügyrendi javaslatokon, ügyrendi javaslatokat előterjesztő OBТ tag rendre utasításán és minősítésén, az OBТ által felvállalt „bérharc” során a tagoknak és alkalmazottaknak megszavazott személyi juttatáson, a török

igazságügyminiszter fogadásán keresztül a 2024. november 20. napján megszavazott négyoldalú megállapodásban teljesedett be.

A megállapodás ellen tiltakozó bírótársaim megírták már, hogy jogállamban a hatalmi ágak képviselői jogszabályok és nem többoldalú megállapodások alapján működnek együtt. A bírák és igazságügyi alkalmazottak javadalmazásának kérdése nem köthető össze semmiféle igazságügyi reformmal, szervezeti átalakítással, főként nem a bírósági szervezetrendszer, bírák jogállásának és ítélkezési tevékenységének átalakítására vonatkozó irányvonalak kijelölésével. Ez az OBT által megszavazott, majd az elnök által aláírt megállapodás nem más, mint a kormányzat érdekében álló politikai kinyilatkoztatás, aminek megkötésére egyik aláíró félnek sem volt jogköre, felhatalmazása.

Elszomorítónak, egyben tragikusnak tartom, hogy ebben a politikai játszmában mind az OBH, mind a Kúria elnöke és az OBT úgy vett részt, hogy elvtelenül elfogadta a kormányzat ajánlatát, ami ráadásul az illetményemelés tekintetében a töredéke az OBT 2024. februári és az OBH elnökének, OBT egyetértéssel a költségvetési törvényhez előterjesztett javaslatában foglaltaknak.

Bírótársaim őszinte felháborodásának ismeretében nem véletlen, hogy a megállapodás megkötését teljes titoktartás előzte meg.

A négyoldalú megállapodás aláírását követően költői a kérdés, hogy érvényesül-e ma Magyarországon szervezeti szinten a bírói függetlenség.

A megállapodás aláírását támogató OBT szavazást követő napon az OBT elnöke által a bíróknak megküldött, az OBT takarékos gazdálkodása folytán bíróknak juttatott szakmai tevékenység támogatása jogcímen történt felajánlásról szóló levél a bírák személye, a 2024. december 10. napjára az OBT által szervezett „Merre tovább bíróságok?” című konferencia pedig a bírósági szervezet elleni inzultusnak tekinthető. Álláspontom szerint az OBT juttatást magát függetlennek valló bíró nem fogadja el, a konferencián a bírói függetlenség iránt felelősséget vállaló egyesület, bírói tanács, szakszervezet nem vesz részt.

Zalaegerszeg, 2024. november 27.

Dr. Gergye Tamás
törvényszéki bíró
volt OBT tag